

**Ecz. Erdoğan Çolak (TEB II. Başkanı)
TEB Haberler Dergisi Yayın Koordinatörü**

D

eğerli meslektaşlarım,

Yaşadığımız yüzyıl daha önceki dönemlere göre ideolojik farklılıklar yanında farklı toplumsal paradigmaları da içermektedir.

İnsanlık; bilimsel teknolojik devrimin yaratabileceği olası fırsatlara ve adaletsiz dünyanın yarattığı büyük tehditlere eş zamanlı tanıklık yapmaktadır.

İnsanlık yaşanan bu paradokslardan dolayı egemen güçlerin propagandalarının da etkisi ile toplumsal ve zihinsel kaosu yaşamaktadır. Bu nedenle moral değerlerimizde çöküş, düşünsel ve davranış normlarımızda çürüme görülmektedir.

Toplumu dönüştürebilecek güçler; siyasi partiler, sendikalar, meslek örgütleri, üniversiteler v.b., bu çürümeden en fazla etkilenen toplumsal gruplardır.

Süreç içerisinde gelecek tasarımı yitiren bu örgütler iktidar olmayı fetişleştirerek giriştikleri iç mücadeleden dolayı itibar ve güç yitirmektedirler.

Artık toplumu dönüştürmek amacı, iktidar fetişizmine kurban edilmektedir. İktidarı korumak veya iktidara gelmek temel amaç olunca örgüt içi gruplaşmalarda da fanatizm boyutlarına taşınmaktadır.

Oysa asil ve asıl olan düşünce; bağımsız toplumsal bir tasarımı gerçekleştirmek olmalıdır. Bu konuda asıl fonksiyonel olması gereken muhalefettir.

İktidar muhalefet ilişkilerine gelince;

İktidar iki şekilde kurumsallaşma yaratır. Bu kurumsallaşma hem iktidarın yürütülmesi için gerekli yapıların (siyasal bürokratik aygıtların) oluşturulması hem de iktidarın kullanılacağı ya da uygulanacağı insanların bilincinin dönüştürülmesinin yani iknayı içerir. İktidar insanları çeşitli ideolojik aygıtlar aracılığıyla ikna eder, (aile, din, hukuk, eğitim) ve kendine özgü bir dil yaratır.

İktidarı fetişleştirme; iktidarın kavramları ile düşünme ve iktidarın dili ile konuşma, bireyin ve toplumun özerkliğini dayanışma, etik, adalet gibi kavramlar ile eleştirel düşüncüyü yok eder. Eleştirel düşünce olmadan özerk bireyler, özerk toplumun yaratıcı tasarımı olmadan da demokrasi gelişemez.

İktidarın kavramları ile düşünen bir muhalefet tüm gelecek tasarımların yok olma nedenidir. Muhalefete düşen "İktidar olma hirsından bağımsız bir toplumsal tasarım geliştirebilmesidir."

Toplumsal ve mesleki sorunlarımızın çözümünü geleceğe havale etmeyen reel ve rasyonel hareket içinde yürütülecek faaliyetler saflaşmalarımızı sorunlu dünyanın çeşitli biçimlerine mahkum olmaktan çıkaracaktır.

Reel gelişmelere yol açmayan tartışma ve davranışlar ütopyayı beslemez. Yaşamsal yanlışları yapmaya devam ederek toplumun ve mesleğimizin yakıcı ihtiyaçlarını gidermek yönünde adım atamayanlar kitleleri fethetmek bir yana, geleceğe dahi kalamayacaklardır.

Hoşçakalın, diyalogsuz kalmayın...